

Budeme-li jednotlivé části programu nahlížet v chronologickém sledu, tak tedy: Co se týče organizace ubytování v hostelu, k tomu nemám sebemenší připomínky. Na organizaci programu jako takového mi ale poněkud vadily nejasnosti ohledně míst a časů srazů ke společným akcím. I když se mi vždycky podařilo dostat se na správné místo ve správný čas, bylo by mi milejší, kdyby byly ohledně těchto věcí vydávány jednoznačnější pokyny.

Oficiální část, která zabrala celé pondělní dopoledne, je pak asi třeba nahlížet spíše úsměvně.

Parodie patosu se státními vlajkami a exaltovaná akcentace panevropské sounáležitosti, která jako by nesměle implikovala, že výroba bioplynu nastartuje pozitivní integrační proces zúčastněných evropských zemí a pomůže překonat všechny krize od finanční po migrační – ale pokud chceme obdržet patřičnou finanční podporu k onomu projektu, zjevně se tomuto nevyhneme – a nezapomínejme na podnětné propagandistické video o Bádensku-Württembersku a neméně podnětné projevy, jejichž obsah spočíval v takřka liturgickém omílání hluboké myšlenky, že devět rozdílných evropských zemí pracuje na společném projektu, což je nadmíru pozitivní signál.

Pondělní odpoledne, věnované teoreticko-praktické přípravě na experimenty nadcházejícího dne, již bylo zřejmě přínosnější. Prezentace byly vcelku zajímavé, ale vzhledem k formě jejich přednesu jsem měl někdy problém porozumět obsahu sdělení, když někteří prezentující nemluvili dostatečně zřetelně – to je ale zjevně spíše individuální záležitost, kterou plošná organizace projektu moc neovlivní. Zbývající část věnovaná pipetování pro mě byla vcelku jednoduchým zopakováním již dříve osvojených znalostí.

Úterní experiment pak ovšem probíhal v dosti zmateném prostředí, kdy se (alespoň u naší skupinky) vršily problémy všeho druhu – od nízké teploty reakční směsi po nejistotu ohledně vzduchotěsnosti nádoby. Z těchto důvodů jsme pracovali ve značném časovém skluzu, a tedy poněkud pod tlakem. Množství naší pracovní skupinkou vyprodukovaného bioplynu bylo navíc žalostně nízké, alespoň že ostatní aspekty experimentu jako koncentrace glukózy či kvalita bioplynu odpovídaly očekáváním nastíněným předchozího dne. Ke konci experimentu, kdy se jednotlivé kroky již dostatečně stereotypizovaly, se pracovalo již ve větším klidu, dokud nevyšly další potíže se zmatky ohledně zapsání časů jednotlivých odebrání vzorků – komunikace mezi studenty, mentory a vyučující v naší skupince totiž poněkud vázla. Nemyslím si, že to bylo způsobeno nedostatečnými znalostmi jazyka, v tomto ohledu byla situace uspokojivá, ale přesto docházelo poměrně často k různým nedorozuměním. Napjatou atmosféru závěru experimentu rozhodně nepomohl uvolnit ani stávkující počítač, který zatvrzele odmítal spolupracovat.

Závěrečné vyhodnocení pak již proběhlo celkem v klidu, a to i přes to, že konkrétní informace o přesném průběhu sdělování výsledků našich experimentů jsme se dozvěděli až těsně před zahájením. Původně jsem naše výsledky považoval za dosti katastrofální, ale ukázalo se, že ve srovnání s ostatními skupinkami jsme na tom ještě nebyli zase tak špatně. Hlavní důraz byl navíc kladen na skupinky, které přišly na řadu jako první, čemuž jsme se my vzhledem k našemu šťastně vysokému pořadovému číslu šikovně vyhnuli. Myslím si, že takovéto prezentace byly vhodným zakončením experimentů, protože donutily studenty aby se naučili základní principy fungování přístrojů s nimiž pracovali či chemických reakcí, jichž v průběhu práce využívali.

Zbytek dne pak již byl poněkud fádni. Zatímco návštěvu působivého panoramatu pozdně antického Říma bylo lze označit za zajímavý zážitek, večerní aktivita, která se dnes honosně nazývá bowling, ale která se, když já byl ve věku vhodném pro podobné aktivity, nazývala prostě kuželky, byla zkrátka jen organizovanou ztrátou času.

Co se týče kulturně vzdělávacího programu dvou zbývajících dní, původně jsem se na ně díval se značnou nechuť, neboť jsem předpokládal, že majoritní podíl času bude věnován vědeckým experimentům či přednáškám, ale nakonec jsem se s tímto rozvržením vcelku smířil – koneckonců, i takto se může člověk něčemu přiučit.

Závěrem bych řekl, že celá akce pro mě jistě byla přínosná, a to jak v oblasti biotechnologií, tak v oblasti kulturní. Atmosféra v rámci kolektivu byla vcelku přátelská a uvolněná, ale domnívám se, že byla nastavena pro osoby extrovertnějšího a komunikativnějšího typu, než jsem já, takže ona výhoda, kterou mohou a jistě budou uvádět jiní účastníci projektu – tedy poznávání nových lidí a získávání přátel – ta u mě zcela odpadá.